

# DIVUIT NED

Laboratoire H. Koning



## 'Techniek is het zesde t/m tiende bandlid'

*'Een doemdenker is iemand die de toekomst beroepshalve somber inzielt. Op verzoek voorspelt hij armoe, honger, revoluties en atoombomben. Is het er één die zijn vak goed verstaat, dan voorspelt hij zelfs de ondergang van de hele wereld. Het is een vak met toekomst en veel risico's loop je niet: dondert over een paar jaar de hele boel in elkaar, dan heeft de doemdenker gelijk gehad. Komen er geen oorlogen en rampen, dan is hij een slecht vakman. Maar wie zal hem dat kwalijk nemen? (Jan Kruijs - Jan, Jans en de Kinderen)*

### HANS VAN DEN HEUVEL

Div denkt doem. Maar tegelijkertijd ook weer niet. Zanger Art: 'Ik ben niet de grootste optimist, maar heb ik een nummer met een zwaarwoedige tekst, dan gaat hij vaak vergezeld van een vrolijke gitaarriedel. De verschillende meningen van de band komen aan de hand van uiteenlopende muzikale stijlen tot uiting.' Gitarist Niek: 'We proberen die doemdenkrant vaak binnen het kader van een nummer in een positieve richting om te buigen. Omdat dát zin heeft. Het voornaamste verschil tussen Div en de groepen waarmee we vaak worden vergeleken, is dat zij voor één bepaalde koers hebben gekozen — en dan is het meestal het doemdenken — terwijl wij onze muzikale ideeën niet in een bepaalde richting stroomlijnen.' Bassist Mark: 'Div staat voor diversiteit en divergeren. Bij veel stijlen zijn de instrumenten op elkaar afgestemd. Bij ons zijn de diverse partijen tegengesteld aan elkaar. Dat wekt een spanning op die kenmerkend is voor de dag van vandaag. Wie heeft er behoefte aan een maatschappij waarin alles volgens één denkrant wordt uitgelegd? Meningeën polariseren. Laat dat gevecht maar eens horen!'

**GODVERGETEN KWAAD** De muziek van Div is rijk aan invloeden. De hypnose van Siouxsie & The Banshees naast de confrontatie van The Sound. De bezetenheid van Joy Division, gecombineerd met de warmte van U2. De doem van Echo & The Bunnymen tegenover de blijmoedigheid van Teardrop Explodes. We zouden zo door kunnen gaan.

Mark: 'Dat soort vergelijkingen heeft alles te maken met de sound van sommige bands. De enige effecten die zij zich kunnen veroorloven, zijn de gelim van de gitaarversterkers en een chorus. De openheid en directheid van bands als U2 en The Sound spreekt ons erg aan. Zeker in contrast met trendy bands als Human League.'

Art: 'The Sound zet zich daar ook tegen af, door gewoon de ballen uit de broek te spelen.'

Drummer Peter: 'We willen méér dan geloid voort-

brengen: er moet een bepaalde strekking overkomen. Een klap is niet zomaar een klap, het is een gevoelsuiting.'

Gitarist Rob: 'Muziek maken betekent agressie, emotie. Na een optreden ben ik vaak zo godvergeten kwaad! Dan sta ik te trillen op mijn benen en ben ik in staat om alles en iedereen kapot te rammen! Desondanks is er bij de groep sprake van veel speelvreugde. Hoe is dat mogelijk?'

Art: 'Je kunt een serieuze, inhoudelijke aanpak best wel combineren met iets dat lichtvoetig is. Het publiek komt voor de lol, en dat is ook onze drijfveer om muziek te maken.'

Mark: 'Je kunt je tenminste uiten. Dat is beter dan wanneer je je gevoelens verbergt, wegsput of -zuigt. Sommige groepen gaan die vreugde uit de weg. Neem die groepen die als 'avantgarde' te boek staan, waarin een aantal kunstacademie-balletjes zitten met rijke vaders en dure etages in Amsterdam. Doordat ze uit pure verveling niet weten wat ze met hun geld moeten doen, kopen ze een synthesizer. In hoeverre is dat 'integer'?

Gitarist Niek: 'Live kunnen we onze emoties gemakkelijker uiten dan in de studio. Je kunt nog zo'n goede partij spelen, er is altijd wel iemand achter de knoppies die angstvallig de VU-meter in de gaten houdt en je laat stoppen als de naald in het rood slaat. Onder dergelijke omstandigheden is onze 12-inch opgenomen, en dat kun je horen ook.'

Mark: 'Ook met techniek moet je creatief kunnen omspringen. Techniek is ook avontuur. Niet alleen letter op je 'dolbietjes'. Dat gebeurt in Nederland te vaak en daarom klinken Nederlandse groepen op de plaat vaak zo. Techniek is geen middel op zich, maar een onderdeel van het geheel. Het heeft een ziel, het is het zesde tot en met het tiende bandlid.'

### CHOPIN OP POPMUZIEK

Mark: 'We zijn niet echt als band begonnen. We kwamen elkaar tijdens politieke acties tegen en maakten muziek. Sommigen bleven hangen. In het begin wilden we hooguit een beetje dollen met het poehaarakter van de popmuziek: rare ritmes verzinnen. Chopin op popmuziek zetten. Ik speelde gitaarpartijen

op mijn bas, of baspartijen op de gitaar van Rob. Rob deed synthesizers, steelbands en sirenes na. Het moest raar klinken, niet swingen. Het moest vooral onvoorspelbaar zijn. We speelden een soort ping-pong, met aan de andere kant van de tafel de popmuziek.'

Rob: 'Waarom we dat deden? Uit onvrede met de Nederlandse humbug. Misschien wilden we afreageren op de bands waarin we vroeger speelden. Het idee 'We kunnen het' omzetten in 'We kunnen het ook anders.'

Niek: 'Als ik oude tapes van mijn muziek hoor, stoort ik me aan de mate van voorspelbaarheid. Je hebt wel een bepaalde voorspelbaarheid nodig om de laatste aansluitingspunten te geven. Daarom hebben we op een gegeven moment gekozen voor strakke songstructuren en de vierkwartsmaat. Je gaat er haast op meebewegen, het gaat fout wanneer je vijf maten van tevoren al kunt raden wat er gaat gebeuren. Dat moeten we zien te vermijden.'

Mark: 'Je moet iets van jezelf eruit kunnen gooien, schreeuwen als het goed is. Dat kan alleen wanneer je je niet conformeert. Het moet een explosie zijn, het moet een bepaalde creatieve muzikale mening weerspiegelen. Bij vroegere bandjes vond ik het pas leuk worden zodra de mensen zich buiten de standaardspatronen van hun instrument durfden te begeven.'

### VERDRIETIG GEKWIJL

Art: 'Veel hebben we een basis voor een tekst, een concreet idee, een verhaal. Dat wordt nader uitgewerkt en daar strepen we alle woorden uit die niet klinken. Zo krijg je vrij abstracte teksten, maar daar zit vaak het gevoel in, dat oorspronkelijk al op de achtergrond sluimerde.'

Rob: 'De doorsnee Nederlandse teksten worden gekenmerkt door overdreven pathetiek, liefdesgedoe, verdrietig gekwijl. Dat willen we niet. We werken graag met klanken, die geven het gevoel van onvrede goed weer.'

Mark: 'Het nummer *Stap Voor Stap* gaat over marcheren. Meer niet. Je hoeft niet te zeggen dat je marcheren fout vindt, het onderwerp spreekt voor zich.'

Art: 'Je hoeft niet te zeggen dat de kernwapens het land uit moeten. Door de 'fascistoïde' sfeer van het nummer komt dat soort denkbeelden vanzelf naar boven.'

Niek: 'Bekijk onze platenhoes maar eens. Het is gezichtsloos, maar het heeft toch een bepaalde sfeer. Je moet zelf tot een oordeel komen.'

Art: 'Nou, het beeld van de in uniform marcherende meute die een pop volgt, geeft onze visie duidelijk weer. De pop symboliseert de geest van de meute, maar tevens haar gebrek aan persoonlijkheid. Dat thema komt in elk nummer terug: het schoppen tegen het conformisme.'